

regnes til ren Udgift, og vi have altsaa virkelig et Budget med et Understud af 4 Millioner Kroner, foranlediget ved Forslag til rent militære uproduktive Udgifter. Det er altsaa det virkelige Budget, her ligger for. Vilde man nu sige: Det er ikke saa meget, saa tror jeg dog, at man vilde komme til at tænke noget anderledes, naar man ser paa de Opgaver, der foreligge for Fremtiden. Sagen er jo den, at disse 4 Mill. Kr., der her er Understud, jo maa udredes af Kassebeholdningen. Men foruden disse 4 Mill. skal der af Kassebeholdningen og Reservecapitalen udredes, ikke i Ar., men i Fremtiden, Alt, hvad der vil udkræves til de Reformer, økonomiske og andre, som det er nødvendigt at gennemføre i den nærmeste Aarrække, og til de militære Foranstaltninger. Jeg skal nævne de Foranstaltninger først, som ere særlig paatrængende, og som altsaa ligefrem kunne beregnes ville komme i den aller nærmeste Tid, uden at komme ind paa de Summer, de ville koste; thi det kan man ikke, efter som adskillige af disse Summer ere rent projekterede og kalkulatoriske Summer; ja, der gives endogaa flere af disse Forslag, med Hensyn til hvilke der ikke engang er nogen kalkulatorisk Beregning. Jeg skal f. Ex. nævne Frihavnsspørgsmaalet, der vil antage meget betydelige finansielle Dimensioner, dernæst Spørgsmaalet om Forbedringen af Rigets gennemgaende Trafik, de jydste Baners videre Udvikling, saa at de kunne blive en virkelig tidssvarende Forbindelse mellem alle Jyllands Dele, den overordentlig vigtige Trafik paa Eshjerg, Gjennemførelsen af det sjællandske Banenet, forsaavidt det vedkommer Staten, altsaa haade de Baner, Staten maatte komme til at anlægge og fuldstændig overtage Driften af, og de Baner, som Staten kommer til at give Tilskud til, altsaa private eller kommunale Baner, med Tilskud fra Statskassen; endelig Eshjergrutens Drift paa Statens Befordring og saa desuden en bedre Ordning af Stolevæsenet, Ordningen af de Spørgsmaal, der have særlig Betydning i vore Dage, de store sociale Spørgsmaal, navnlig Alderdomsforsørgelses- og Sygehjælpspørgsmaalet. Vil man endelig tage Christiansborg Slot med, for min Skyld gjerne, saa vil der blive eller er der allerede Opgaver, der ville forlange flere Millioner, en Masse Millioner af Statskassen anvendte i den nærmeste Fremtid, og disse Opgaver ere allesammen, det tror jeg, man maa indrømme, paatrængende, nødvendige at løse. Der er nu Frihavns spørgsmaalet. Det vilde have spillet en overordentlig stor Rolle, hvis det

var løst tidligere, for Kjøbenhavns Betydning navnlig i Konkurrence med Hamborg. Det ligger endnu hen, og jeg skal, da jeg har berørt det, tillade mig at spørge den høitærede Finantsminister, om han ikke har tænkt i Ar. at fremsætte et Forslag til Lov om dette Anlæg. Der findes paa Finantsloven et Forslag til et Frilager, nemlig 400,000 Kroner paa § 27, men jeg antager ikke, at det er et Tegm paa, at den høitærede Minister har opgivet Frihavnsspørgsmaalet, og jeg tror, at det vilde være af Interesse for Thinget og for det kommende Finantsudvalg allerede nu at erfare Ministerens Stilling, om han har til Hensigt at fremsætte et Forslag derom i indværende Samling. De jydste Baner skal jeg ikke komme nærmere ind paa her; men Enhver vil vistnok indrømme, at den Forbindelse, der er mellem store Dele af Østjylland og ogsaa Nordjylland med Eshjerg er fuldstændig utilfredsstillende paa Grund af den Linie, den nuværende Statsbane har paa Vest- og Østkysten, hvorved der spildes en Del Tid. Det Samme tror jeg, man vil indrømme nu. Selv den ærede Indenrigsminister, der gjorde saa megen Modstand imod det ifjor, vil vistnok indrømme, at det bliver nødvendigt, at Staten anvender betydelig større Summer paa Driften over Eshjerg, og at den ganske særlig maa gaa ind paa det Standpunkt, som Folkethinget ifjor gjorde til sit, nemlig Optagelsen af Statsdrift. Det har nemlig, saavidt mig bekjendt, vist sig i Aarets Løb, at den Foranstaltning, den høitærede Minister har truffet, ikke har været fuldt betryggende. Ganske vist er der opnaaet billigere Tarxter ved en Forhandling med det forenede Dampstibsselskab, navnlig med Hensyn til Flæsk; men efter hvad der er mig meddelt — og jeg tror, jeg har det fra en endogaa meget paalidelig Kilde — har det forenede Dampstibsselskab benyttet sig af sin Frihed paa andre Omraader til at sætte Tarxterne op paa en Maade, der har været meget skadelig for det mindre Agerbrugs Eksport her i Landet. Jeg sigter navnlig til Frugtporten. Tarxterne for Frugtporten spille ikke nogen stor Rolle, og det antager jeg har været Grunden, hvorfor den høitærede Indenrigsminister ikke har taget særlig under Overveelse ved Fastsættelsen af de nye Tarxter at stasse sig de fornødne Garantier fra Dampstibsselskabets Side paa dette Omraade. Nu er det mig imidlertid meddelt, at der i Ar. hvor der har været særlig stor Frugtproduktion her i Landet, haade fra det kjøbenhavnske Selskabs Side og fra den fynske Eksportforenings Side, som omtrent staa i Forbindelse med alle de